

Ipak je stvar išla sporo i što se je više odmicalo od god. 1738, t. j. od vremena kad je g. Luposignoli izradio nacrt nove crkve, to je zanos više hladnio. Poteškoće koje su se opet počele pojavljivati i protivnosti koje su se stvarale novoj crkvi, tražile su jednoga čovjeka okretna i neustrašiva, koji će im se znati i moći oprijeti i ovo tako željeno djelo nove crkve kraju privesti.

Takav čovjek bio je O. Jeronim Bareza. O. Bareza, bivši učitelj filozofije i bogoslovija, bio je čovjek veoma pobožan i učen, vrijedan propovjednik, gorljiv isповједnik, sav zanešen za spasenjem duša.⁹⁵ Postavši gvardijanom na Dobromu 9. kolovoza 1754, zavede neke pobožnosti bilo prema Isusu bilo prema Njegovoj Presv. Majci i drugim Svecima, od kojih se neke i sada obavljaju. Ali glavna njezina briga bila je započeti s gradnjom nove crkve.

Dvije su stvari, koje je pri tome imao postići: pribaviti što više sredstava za gradnju crkve i odalečiti poteškoće koje su joj stale na putu. Što se tiče prvoga, upotrebio je svoje apostolsko djelovanje i sabiranje milostinje. Pun pouzdanja u Božju providnost, kroz pet godina živoga nastojanja radio je po Splitu i okolici. Propovijedao je riječ Božju i sve što je zasluzio, sve je ulagao za novu crkvu. S torbicom o ramenu i štapom u ruci obilazio je neretvansku, vrgorsku, makarsku i imotsku krajinu. Išao je po Cetini, Zagori i Petrovom polju. Kucao je na vrata svjetskih bogataša, crkovnih i svjetovnih dostojanstvenika i sabirao milostinju. Pomogao ga svjetovni svećenici, dobročinitelji iz Poljica, bosanski biskup O. Pavao Dragičević i mnogi drugi. Podupriješe ga i druga braća u samostanu, po župama, a najviše slavni O. Jeronim Filipović s milostinjom svoga apostolskoga rada, sa svojim mudrim uputama i savjetima.⁹⁶ Nakon velikih truda i napora skupi se pričina svota, da se je moglo započeti s radom.

Ali nastupiše poteškoće, tako da je O. Bareza svršio gvardijanstvo, a nije mogao započeti gradnju. Ni njegovu nasljedniku O. Jurju Radniću, koji je izabran 18. studenoga

⁹⁵ Izvorno svjedočanstvo, koje je O. Bareži izdao na 23 srpnja 1769 splitski nadbiskup Ivan Luka Garanjin, nalazi se u LACD, 154 sl. Potpisani Generalni vikar Jakov Dudan i zamjenik kancelara Vid Nikolić.

⁹⁶ Zlatović, Monografije, 397; Franovci, 276.